

(□□□□□□□□□□ கதி மாற்றற்ற காலைத்தின் சீ ரான நகர்ச்சியில் சந்தோஷங்களுடனும் , துக்கங்களுடனுமான மனித வாழ்க்கைமட்டும்தான் ஊர்வதாகவோ பறப்பதாகவோ தோற்றம் காட்டி நிற்கிறது. வாழ்வை வாழ்வதற்கும் , கழிப்பதற்குமான எல்லகைக்கோடுகள் வறோவறோனவையாகவே இருக்கின்றன. வாழ்ந்தனோ, கழித்தனோ என்ற களேவிகளாகப்பால் எல்லகைக்கோடுகளின் விதித்தல்பற்றியே நிறைய நான் சிந்தித்திருக்கிறேன். பதில் கிடைத்த அப்போதும் எல்லகைக்கோடுகள் தாண்டமுடியாதவையாகவே இருந்திருக்கின்றன. இவ்வைபலவளேகைகளில் விண்டூரகைக்க முடியாத விரகத்தியின் உச்சம்நோக்கி என்னநகர்த்தியிருக்கின்றன. மனவிரகத்திகள் மிகமோசமாக அழுத்துகிறபோது சமீகத்தின்மீ தான்கோபமாகவும் , அதன் பிரதிநிதிகளாய் நின்று வாதித்து என்ன உபாதிக்கும் குடும்பத்தினருடனான ஓட்டுவிடுதலாகவும் அது பரிணமித்து என்ன எங்கோ எங்கோ தொலதைதுவிடுகிற சந்தர்ப்பங்கள் எனக்குப்பலவறோ தடவகைகளில் நேர்ந்திருக்கின்றன. அச்சந்தர்ப்பங்களிலும் கவாமனங்க்கு ஒரு திரிமாபோல, எனக்கு ரோஸ்களும் , தயாவதிகளும் , எமிகளும் இருக்கவேசெய்திருக்கிறார்கள். இத்தகுகணங்கள் மிகப்பெருமபைப்பட முடியாதவையாக இருந்தபோதும் , என் வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக எனக்கு இவற்றில் அக்கறையுண்டூ. ஆயினும் , இவ்வை என் யோசிப்பின் காலப்பரப்பு அடக்காத விஷயங்கள். இலங்கையிலோ, தமிழகத்திலோ என்னதைத் தொலதைதுவிடுவதற்கான நிலமைகைகள் மூதிரந்தபோது மிக அநாயாசமாக அவற்றைச் செய்துவிட என்னால் முடிந்திருக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறான நிலமைகைகள் என்புதிய நாடான கனடாவில் விளந்த சமயங்களில் காலநிலையும , தொடர்புடகச்சாதனங்களும் காரணமாய் செயற்படுத்துவியலாத நிலை உருவாயிற்று. அண்மையில் அவ்வாறான ஒரு மனவழுத்தம் திரண்ட சமயத்தில் ஒரு விச்சிராந்திபோல் வாணும் , நிலவும் , சரியினும் , நட்சத்திரங்களும் , மண்ணும் , மரங்களும் கட்ட பார்வையில் படமுடியாத நிலக்கீழ் வீட்டிலிருந்து, கடந்த பத்தாண்டுகளில் மிக அதிகவளவிலான பனிப்பொழிவாலும் , குளிர் அடர்த்தியாலும் , உறபைனியாலும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பருவகால சநெநிலையில் என் அவததை குறையும்படியாக என் வாழ்க்கையின் அர்த்தம் தடேம அத்த முயற்சியில் ஈடுபட முயன்றிருந்தனே. யோசிக்க யோசிக்க எனக்கு விடகைகள்குப் பதிலாக புதிர்களே கிளர்ந்தழைந்ததாய்த் தோன்றியது. இல்லறத்தில் துறவறத்தையும் , துறவறத்தில் இல்லறத்தையும் மாறுகொள வாழ்ந்த வாழ்வு ஒரு வறோமயையாய் வந்து என்னகைக் கவிந்தது. திட்டமிடாவிட்டாலும் வித்தியாசங்கள்டாக இழுத்துக்கொண்டு செல்லப்பட்ட வாழ்க்கையில் இது தவிரக் கப்பட முடியாதது என்றே ஆரம்பத்தில் கணித்தனே .

ஆயினும் மலேலோட்டங்களில் தனெபட்ட அரத்தமின்மகைகள், ஆழந்த யோசிப்பில் ஓரோவழி அரத்தமாயின. என்கின்ன வயதில், 'நான் பிள்ளையாரப்பாவகை கண்டனே' என்று சொன்ன விபரம் தரெயாத காலத்திலிருந்து, நான் சரேந்து விளையாடிய நண்பர்களும் விளையாட்டுக்களும், நான் கட்டைகதைகள், நான் வாசிக்க ஆரம்பித்த நூல்கள், பள்ளியில் எனக்காயிருந்த பாடப்புத்தகங்கள், சின்ன வயதில் என்தந்தயைகை கண்முன்னாலயே கொலகைக்கு இழந்த கொடும், அதுவரை வாழ்ந்ததும் அதன் பின்னால் வாழ்ந்ததுமான நிலமைகளும் ஊடாக, தந்தயைற்ற தனயனாய் இருந்த என்பதின்ம வயதில் எனக்குள் தோன்றவாரம்பித்த இலகைக்களும் இலகைகின்மகைகளும், இவற்றையடைவதற்கான எனது முயற்சிகளின் வற்றிகளும் தோல்விகளும், இப்பராவத்தில் கிராமத்துக்கே இயல்பான முறையாக வளிப்படையாய்த் தோன்றும் பாலியல் நாட்டமும், அவற்றினாலாகும் இடையிறுகளும், அதில் சந்திக்க நரேந்த அவமானங்களும் மன அவசங்களும், தோன்றிய சின்னச் சின்னக் காதல்கள், அவற்றுக்கு ஏதோவொரு வகையில் உடந்தயாகவிருந்த வானொலியிலும் கிராமபோனிலும் கிளர்ந்தராக அரத்தங்களோடான சினிமாப் பாடல்கள், பின் கவலையேயில்லாத காதல்களை எறிந்த விதங்களும் என்றும், எதிர்பாராதவிதமாகச் சித்தித்த என்முதல் தசயாடல், தசயாடல் இச்சகைளிலிருந்து மீண்டழைந்த சூளுவுகள், இலக்கிய வாசிப்புக்களால் கனவிலறைய இலட்சிய வாழ்க்கை, அது சூட்டியழைந்த தாரமீக்கை கோபங்களும், சத்தியவடிகை காரணமாய்கண்ட இழப்புகளும் வரை சூமார்முதல் இருபதாண்டுகளாக்கான என்வாழ்வின் முக்கிய நிகழ்வுகளின் மலோகை என்நினைவுகள் செய்த பயணத்தின் விளைவேகீழே வரப்போகின்ற எழுத்துக்கள். இவையே என் அரசியலை நிரணயித்தன. அதுவே என்வாசிப்பின் திசயைகை காட்டியது. என் எழுத்து ஊற்றுப்பற்றை காதயின் தடாக்கப்பள்ளி இங்கிருக்கிறது. இது ஒரு சூயசரிதயைல்ல. மாறாக என் சூயத்தனான் தரிசித்த பக்கங்கள். புனைவற்று என்நனைநான் கண்டது கண்டபடிகைக்காட்டுகிற எத்தனங்கள். இதற்காக நான் சொற்களை மட்டுமே தேடியிருக்கிறேன். அதுகூட புனைவுத்தோற்றம் பற்றுவிடக்கூடாதனென்ற உள்ளாரந்த அவதானத்தோடும் இருந்திருக்கிறேன் என்பதை நிச்சயமானதாய்ச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும்.

எந்தவொரு நிகழ்வும், அதில் சம்பந்தப்படும் பாத் திரங்கள் அனதைத்தும் நிஜமானவையென்ற என் சத்தியத்தின் பலம்பற்றுவை. இப்பாத் திரங்களில் பல இன்றும் ஜீவியந்தர்களாக இருக்கிறார்கள். இறந்திருந்தாலும்கேட்ட அவரவரின் வாழ்க்கையென்ற எல்லகைக்கூள் அத்தும் றிப்பிரவசைக்கூம் அநாகரிகம் கருதி அவற்றின் பெயர்களை நான் மாற்றியிருக்கிறேன் என்பதை ஒப்புமல்லமாய் இங்கே முன் வைத்துவிடுகிறேன்.

நல்லதுகளைகை காணும் கொடியறேற்பு பயணமல்ல நான் செய்தது. சில வளைகைகளில் இந்நினைவூட்டப்புகழுவற்றங்களாகவும் இருந்தது. அதனால் இந்த 'நினைவற்றம்' என்ற தலைப்பு கழுவற்றத்தின் ஒத்திசைவு பற்றிருக்கிற வகையில் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. வலியும், வதயைமில்லாத வாழ்க்கை எங்கிருக்கிறது? ஆனாலும் வலியும், வதயைம் மிக்க கூட்டுதலாகவுள்ள வாழ்க்கைகளும் இருக்கின்றன. இத்தனகைக்கூளும் தீவிர இலக்கிய வாசகனாவதும், சமதர்ம சமுதாய

விரும்பத்தின்மீ தான அரசியல் அபிலாசைகள் கொள்வதும், பிறகு எழுத நேர்வதும், படபைப் பாலியாவதும், அந்த எழுத்துக்கு விசுவாசமாக எப்போதும் இருப்பதென்பதும் காரிய சாத்தியங்களா? சூய கழுவறேறங்கள் இருந்தபோதும் இந்த முயற்சியில் அவை சாத்தியமெனவே எனக்குத் தோற்றப்பட்டது. அதனால் தான் 'நினைவறேறம்', எனத் தொலைப்பிலிருந்து இந்தமுறை என்னமை மீட்டெடுத்திருக்கிறது. என நினைவறேறத்தின் முழுமதைத் தரிசிப்புக்குப் பின்னால் இதனை வாசிக்கிறவர்களும் அந்த முடிவுக்கே வரக்கூடும் என்பது என நம்பிக்கை. இது உபதேசப் பக்கமல்ல, உதாரணப் பக்கம்.)

(இனி தொடர்வது, முனை-1)

bdevakanthan@yahoo.com